

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/73/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816010268
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8816010268.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrei Havírovej a prísediacich V. I. W. a Y. Y. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31. októbra 2016 vo Vranov nad Topľou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

I. H., rod. H., nar. XX.XX.XXXX vo D. T. U., trvale
bytom - bez prihlásenia Vranov nad Topľou, G. W. XXX,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

1./ dňa 27.11.2015, v čase od 18:00 hod., vyhrážal sa svojej matke Y. H., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že jej prostredníctvom služby Messenger, umožňujúcej príjem správ zo sociálnej siete Facebook, na jej mobilný telefón zasielal správy v znení, že ak mu nedá 50,- Eur po príchode domov, vyhodí jej druhu, s ktorým žije v spoločnej domácnosti, G. Q., nar. XX.XX.XXXX, z balkóna jej bytu, skope ho pod bytovkou, kde na základe toho mu matka Y. H. odovzdala finančnú hotovosť vo výške 20,- Eur, z obavy o život a zdravie svojho druhu G. Q.,

2./ dňa 28.12.2015, v čase o 09:10 hod., v byte Y. H.Č., nar. XX.XX.XXXX, v bytovom bloku č. XX/X, na sídlisku B. vo Vranove nad Topľou, vulgárne nadával a vyhrážal sa ublížením na zdraví a zabitím matkinmu druhovi G. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. č. XX, okr. Humenné, pričom sa ho pokúsil päšťou ruky udrieť do oblasti hlavy, následkom čoho poškodený z bytu odišiel, následne páchatel vzal z kuchynskej linky kuchynský nôž, pričom sa znova slovne, za prítomnosti matky, vyhrážal zabitím poškodenému G. Q., čím u matky Y. H. a poškodeného G. Q. vzbudil dôvodnú obavu o ich život a zdravie,

t e d a

v bode 1/ rozsudku

- iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej - blízkej osobe,

v bode 2/ rozsudku

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a čin spáchal so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe,

t ý m s p á c h a l

v bode 1/ rozsudku

- zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s použitím § 139 písm. c) Trestného zákona,

v bode 2/ rozsudku

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri rovnováhe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. c), písm. n) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, v nadväznosti na § 39 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v nadväznosti na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmienienečného odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, v spojení s § 51 ods. 3 písm. b), písm. f) Trestného zákona, obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a v zákaze kontaktu s určenou osobou, poškodenou Y. H., nar. XX.XX.XXXX vo D. T. U., trvale bytom Vranov n/T., B. XX/X, v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami a podľa § 51 ods. 4 písm. i) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 2/ obžaloby a vo vzťahu k skutku 1/ obžaloby vyhlásil, že je nevinný.

Vzhľadom na to, že obžalovaný odpovedal na všetky otázky obsiahnuté v ust. § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, položené mu v súlade s ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku, kladne, po zistení stanoviska prokurátora súd vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku, vo vzťahu k skutku 2/ obžaloby, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania tohto skutku obžalovaným sa nevykoná s tým, že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom uvedeným v bode 1/ obžaloby, ako aj s výrokom o treste.

Na tomto podklade súd rozhodol, že obžalovaný dňa 28.12.2015 po tom, ako vyšiel na chodbu ním dovtedy obývaného bytu, vulgárne nadával a vyhrážal sa ublížením na zdraví a zabitím poškodenému G. Q., snažil sa ho udrieť päťou ruky do oblasti hlavy, pričom po odchode tohto poškodeného z bytu, obžalovaný zobral z kuchyne kuchynský nôž a opätovne za prítomnosti svojej matky, poškodenej H. sa vyhrážal zabitím jej druhovi, poškodenému Q., čo u oboch týchto poškodených vzbudilo dôvodnú obavu z možného uskutočnenia týchto vyhrážok. Týmto protiprávnym konaním tak obžalovaný po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona a to z toho dôvodu, že tento spáchal so zbraňou, teda závažnejším spôsobom konania a zároveň aj voči poškodenej ako svojej matke, blízkej osobe, teda chránenej osobe.

Subjektívna stránka konania obžalovaného je daná formou nepriameho úmyslu v zmysle § 15 písm. b) Tr. zákona, pretože obžalovaný vedel, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, t.j. záujem na ochrane jednotlivca pred niektorými závažnejšími vyhrážkami a pre prípad, že ich spôsobí, bol s tým uzročený.

Objektom daného prečinu je ochrana jednotlivca pred niektorými závažnými vyhrážkami.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie súvisiace so skutkom 1/ tohto rozsudku, výrokom o treste a to výsluchom obžalovaného H., poškodenej H., poškodeného Q., prečítaním svedeckej

výpovede svedka Š. H. z prípravného konania, oboznámením znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie na obžalovaného ako aj oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný H. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že u poškodeného G. Q. pracoval na základe pracovnej zmluvy od júna roku 2015 na dobu neurčitú. Dňa 28. (správne 27.) 11.2015 sa vracal spolu s poškodeným G. Q. z I. do Vranova nad Topľou, pričom pôvodne mali ísť už deň predtým, v piatok. Poškodený Q. mu vtedy povedal, že nemá žiadne peniaze. Keď teda zistil, že poškodený Q. mu nevyplatí peniaze, pričom on mal záujem sa stretnúť so svojou priateľkou a ísť sa zabaviť, tak napísal svojej matke, poškodenej H. prostredníctvom služby I. správy na jej mobilný telefón. V týchto správach od poškodenej požadoval peniaze, pričom zdôraznil, že vtedy bol nervózny aj kvôli tomu, že nemal užité psychiatrické lieky. Poškodená H. mu odpísala, že mu môže požičať maximálne 20,00 Eur, pričom on od nej pôvodne požadoval sumu 50,00 Eur. Pripustil, že v uvedených správach použil zopár vyhrážok na adresu poškodeného Q., ale tomu by podľa vlastných slov nič neurobil. Konkrétne sa poškodenému Q. vyhrážal tým, že ho vyhodí z balkóna a že ho nepustí do bytu, avšak na bližší obsah týchto správ si už nepamätal s tým, že tieto by mali byť súčasťou vyšetrovacieho spisu. Poškodeného Q. pritom v týchto správach oslovoval vulgárnymi výrazmi. Poškodená H. sa mu pritom v správach ňou zasielaných snažila vysvetliť, že jeho výplata príde v pondelok a že musí počkať, na čo odpovedal, že nemá peniaze a že ide víkend. Vyjadril sa, že s poškodenou H. si vymenili asi dvadsať správ, pričom najprv od poškodenej žiadal peniaze. Poškodená sa mu pritom snažila najprv vysvetliť, že peniaze budú až v pondelok a až keď použil vyhrážky na adresu poškodeného Q., tak mu poškodená odpísala, že mu požičia 20,00 Eur. Nevedel sa vyjadríť, či poškodená bola vtedy v kontakte s poškodeným Q., ale tomuto poškodenému prišla SMS správa, nevedel od koho, ale domyslel si, že to bude asi od poškodenej H.. Neskôr v tomto trestnom konaní sa dozvedel, že poškodená H. kontaktovala poškodeného Q., aby zavolať v prípade potreby políciu. Zdôraznil, že poškodenej H. napísal, že poškodeného Q. vyhodí z balkóna a že ho nepustí do bytu asi jedenkrát či dvakrát. Vypovedal, že poškodená H. mala doma nejaké peniaze ako železnú rezervu. Keď sa teda dozvedel, že matka, poškodená H. mu poskytne sumu 20,00 Eur, tak s ňou ukončil komunikáciu. Keď prišli domov, tak od poškodenej H. ihneď pýtal peniaze a s touto sa začal ihneď škriepiť. Poškodená H. mu po odovzdaní sumy 20,00 Eur vyčítala, že ako sa ma cítiť, keď jej napísal takéto správy. Poškodená ho takisto upozornila, aby jej vrátil požičanú peňažnú sumu v pondelok, keď mu príde záloha. Zdôraznil, že poškodenému Q. by nič neurobil, ale poukázal na to, že nemal pri sebe žiadne peniaze. Rozhovoru medzi ním a poškodenou H., keď mu poskytla sumu 20,00 Eur, však poškodený Q. nebol prítomný. Poukázal takisto na to, že počas tohto ústneho rozhovoru sa už matke nijakým spôsobom nevyhrážal a ani poškodenému Q.. Potom prišla do ich bytu jeho priateľka, najprv sa zdržiavali v jeho izbe a potom odišiel spolu s priateľkou von, pričom minul takmer všetky požičané peniaze. Obžalovaný nevedel uviesť, kedy presne sa poškodenej H.Z. začal vyhrážať.

Poškodená H. sa na hlavnom pojednávaní vyjadrila stručne aj k okolnostiam 2/ skutku tohto rozsudku. Vo vzťahu k prvému skutku tohto rozsudku vypovedala, že keď sa obžalovaný vracal spolu s poškodeným Q. domov, tak zamestnávateľ poškodeného Q.Y. nevyplatil obžalovanému mzdu, pričom výplaty sa pripisovali na účet až v pondelok. Obžalovaný H. jej však napísal prostredníctvom služby I., že chce peniaze, že má niečo dohodnuté a že mu tieto peniaze musí dať. Vyjadrila sa tiež, že obžalovaný jej napísal niečo v tom zmysle, že keď mu nedá peniaze, tak zabije poškodeného Q. alebo ho vyhodí. Uviedla ďalej, že vtedy pociťovala výraznú obavu. Obžalovaný potom prišiel domov pokojný, odovzdala mu sumu 20,00 Eur a obžalovaný bol v poriadku. Vtedy podľa vlastných slov prežívala psychické napätie, z tohto dôvodu aj navštívila psychiatričkou a to hlavne kvôli tomu, že obžalovaný H. fyzicky napadol svojho brata Š. H.. Poukázala tiež na to, že keď obžalovaný potom prišiel domov pokojný, vypýtal si od nej peniaze, pričom obžalovaný jej predtým peniaze aj vracal. Zdôraznila, že je to však iné, keď to človek priamo povie, keď to môže byť myslené ako žart a je to iné, keď si to človek prečíta, kedy sa môže preľaknúť. Vyjadrila sa, že obžalovaný od nej najprv požadoval sumu 50,00 Eur, na čo mu odpovedala, že nemá a že musí počkať. Obžalovaný jej na to odpísal, že má niečo dohodnuté a že peniaze potrebuje súrne. Potom obžalovaný už napísal, že keď mu nedá peniaze, tak niečo urobí poškodenému Q., pričom ho oslovoval v tretej osobe, že „jemu niečo urobí.“ Keď potom prišiel obžalovaný domov, tak mu sľúbila poskytnutie sumy 20,00 Eur a až vtedy sa obžalovaný upokojil. Medzi sebou si predtým vymenili asi osem či desať správ. Vypovedala tiež, že obžalovaný použil na adresu poškodeného Q. vyhrážky v tom zmysle, že keď mu nedá peniaze, tak poškodeného skope pred autom. Potvrdila pritom svoje vyjadrenie z prípravného konania, že obžalovaný sa jej vyhrážal aj tým, že poškodeného Q. vyhodí z balkóna, keď príde domov. Zdôraznila, že obžalovaný teda použil dve vyhrážky a to, že poškodeného „skope pred bytovkou“ či „pred autom“ a že ho „vyhodí z balkóna“. Obžalovaný najprv od nej požadoval sumu 50,00

eur a tieto vyhrážky pritom použil až potom, keď od nej pýtal peňažnú hotovosť. Obžalovanému pritom najprv oznámila, že nemá peniaze, že musí počkať na svoju výplatu ako aj to, že odpracoval len desať dní a už chce mať výplatu a teda, že na ňu musí počkať. Obžalovaný na jej správy odpísal, že sa má stretnúť s priateľkou a potom jej obžalovaný tiež napísal, že keď mu nedá peniaze, tak poškodeného Q. „skope pred autom alebo pred bytovkou“ a „vyhodí ho z balkóna“. Poškodenému Q. potom napísala správu, aby zavolať políciu, keby sa niečo stalo. Keď však obžalovaný prišiel potom domov, tak bol pokojný. Keď doma obžalovanému povedala, že mu môže poskytnúť sumu 20,00 Eur, tak na to obžalovaný odišiel preč. Vyjadrila sa tiež, že obžalovanému poskytla peniaze z toho dôvodu, lebo mal strach. Uviedla takisto, že s poškodeným Q. žijú spolu a takisto spoločne hospodária. Poprela, že by sa jej obžalovaný nejakým spôsobom vyhrážal aj v jej obydli s tým, že potom prišla priateľka obžalovaného a spolu s obžalovaným sa zdržiavali v jeho izbe. Uviedla tiež, že z vyjadrenia obžalovaného mala vtedy strach, keďže nevedela dôvod hnevu obžalovaného, pričom však obžalovanému vtedy došli psychiatrické lieky. Zdôraznila, že mala obavu z uskutočnenia týchto vyhrážok a že tieto vyhrážky mali za účel dosiahnuť od nej vydanie peňazí obžalovanému. Potvrdila svoje vyjadrenie z prípravného konania, že obžalovaný jej okrem iného napísal aj to, aby zavolať policajtov, keďže poškodený Q. už nebude u nich doma. Uviedla tiež, že obžalovanému požičiavala peniaze a obžalovaný jej peniaze vracal, aj keď niektoré peňažné sumy od obžalovaného ani nepožadovala, keďže je to jej syn s tým, že najviac mu požičala sumu 300,00 EUR, keď mal odísť za prácou do Č..

Z výpovede svedka G. Q. na hlavnom pojednávaní súd zistil, že syn poškodenej H., obžalovaný H., bol u neho zamestnaný asi od júna 2015 do decembra 2015 ako robotník na pracovnú zmluvu. Koncom novembra 2015 sa spolu s obžalovaným H. vracali z práce z I. do Vranova nad Topľou. O nejakých správach, ktoré zasielal obžalovaný poškodenej H. sa dozvedel až niekde pred C.. Poškodená H. mu vtedy napísala správu, že keby sa niečo stalo, tak má zastaviť a zavolať políciu. Až keď potom prišiel domov, tak sa dozvedel, že obžalovaný posielal poškodenej nejaké správy. Tieto SMS správy boli v tom znení, že je k...., že nevybavil prácu, že nevybavil peniaze, pričom on obžalovanému povedal, že dva dni trvá, kým príde záloha a to ešte pred samotnou jazdou. Vyjadril sa, že v uvedených správach sa mu obžalovaný vyhrážal, že ho „zbije pred bytovkou“ a že „ho nevpustí do bytu“, pričom obžalovaný mal zasláť asi tri či štyri takéto správy. Podľa jeho názoru poškodená H. mala obavu z možného uskutočnenia týchto vyhrážok. Keď s obžalovaným H. prišli spolu domov, tak už nebol prítomný toto, ako obžalovaný od poškodenej H. pýtal peniaze. Keď však potom vošiel do izby uvidel, ako poškodená odovzdáva obžalovanému sumu 20,00 Eur, avšak vtedy nepočul žiadne vyhrážky obžalovaného H. vo vzťahu k poškodenej. Vyjadril sa tiež, že obžalovaný od neho pýtal peniaze, na čo mu odpovedal, že peniaze mal jeho vedúci poslať na bankový účet, avšak bol piatok a peniaze mohli byť pripísané na účet niekedy až v pondelok, keďže mali inú banku. Nemal vedomosť o tom, že by si obžalovaný požičiaval peniaze od poškodenej. Poškodená mu neskôr povedala, že obžalovaný jej vtedy napísal, že súrne potrebuje peniaze, na čo poškodená odovzdala obžalovanému sumu 20,00 Eur. Vyjadril sa stručne aj k okolnostiam skutku 2/ tohto rozsudku. Poukázal aj na to, že poškodená H.Z. mala obavu z toho, že jej obžalovaný ublíži alebo že ublíži jemu, avšak domnieval sa, že poškodenej by sa ani nedotkol. Poškodená H. mu pritom obsah výhražných správ zasielaných jej obžalovaným oznámila až doma. Potvrdil svoje vyjadrenie z prípravného konania, že poškodená mu napísala v správach, že obžalovaný od nej pýta peniaze a že sa jej vyhráža, že ho „skope pred bytovkou“ alebo že „ho vyhodí z balkóna, keď nedostane peniaze“. Obžalovaný sa mu pritom vyhrážal zabitím aj v decembri roku 2015.

Z výpovede svedka Š. H. z prípravného konania súd zistil, že v dňoch 28.11.2015 a 28.12.2015 nebol doma a o týchto udalostiach má vedomosť len z rozprávania svojej matky, poškodenej H.. Nevedel teda uviesť, čo obžalovaný dňa 28.(správne 27.) 11.2015 napísal jeho matke. Dňa 28.12.2015 po príchode domov mu matka povedala, že obžalovaného zobrala polícia. Vyjadril sa tiež, že obžalovaného jeho matka finančne podporovala a že sa na jeho správanie pred ním nestťažovala. Opísal svoj konflikt s obžalovaným tak, že keď raz hľadal svoju peňaženku, tak sa vtedy obžalovaný nazlostil a viackrát ho udral. Nemal vedomosť ani o dôvode, pre ktorý poškodená H. zrušila trvalý pobyt obžalovaného v ich domácnosti.

Podľa znaleckého posudku MUDr. C. a MUDr. Š. z odvetvia psychiatrie na obžalovaného, tento trpí emočne nestabilnou poruchou osobnosti a v jeho anamnéze zistili aj obdobie zneužívania viacerých psychotropných látok a alkoholu vo forme zneužívania, avšak bez relevantných známkov látkovej závislosti. Patický afekt či inú závažnú psychopatologickú príčinu konania obžalovaného v čase spáchania skutku nezistili, obžalovaný bol teda schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania

pre spoločnosť a bol schopný toto svoje konanie aj ovládať. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného v čase spáchania skutkov zhodnotili ako zachované v plnej miere. V anamnéze obžalovaného podľa jeho údajov zistili v minulých rokoch obdobia experimentovania s psychotropnými látkami, v poslednom roku ich zneužívanie obžalovaný negoval a preferoval alkohol, ktorého požívanie zhodnotili tiež ako zneužívanie, ešte bez relevantných známkov látkovej závislosti. Z tohto dôvodu ochranné protialkoholické či protitoxikomanické liečenie nenavrholi. Obžalovaný pritom chápe zmysel trestného konania, netrpí takou duševnou poruchou, ktorá by obmedzovala jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, preto z psychiatrického hľadiska jeho pobyt na slobode nepovažujú za nebezpečný pre spoločnosť. U obžalovaného nezistili závislosť na alkohole, ale je zjavné jeho narastajúce zneužívanie obžalovaným v poslednom období, preto mu odporučili abstinenciu od alkoholu a tiež spoluprácu s psychiatrickou ambulanciou na báze dobrovoľnosti po prepustení z väzby.

V prípravnom konaní bol vo vzťahu k skutku 1/ tohto rozsudku zabezpečený aj obsah všetkých správ zasielaných medzi obžalovaným H. a poškodenou H. dňa 27.11.2015 prostredníctvom služby I.. Ďalej bol zabezpečený aj záznam spísaný s MUDr. H., z ktorého vyplýva, že obžalovaný H. naposledy navštívil jej ambulanciu pred letom roku 2015. V prípravnom konaní bolo zabezpečené hodnotenie obžalovaného od jeho vtedajšieho zamestnávateľa, poškodeného Q., správa o povesti obžalovaného a správa príslušného ústavu na výkon väzby. Takisto boli zabezpečené aj predchádzajúce trestné rozhodnutia týkajúce sa obžalovaného H..

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo ako i v ich súhrne, považoval súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaný I. H. sa dopustil skutku uvedeného pod bodom 1/ tohto rozsudku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Zo spáchania skutku uvedeného v bode 1/ rozsudku obžalovaného usvedčuje výpoveď ako poškodenej H., jeho matky tak aj poškodeného Q., druhá tejto poškodenej a nepriamo je usvedčovaný aj svojou vlastnou výpoveďou. Takýto dôkazný stav je podporovaný aj zabezpečenou komunikáciou medzi poškodenou H. a obžalovaným prostredníctvom služby I., z ktorej vyplýva, že obžalovaný sa dňa 27.11.2015 vyhrážal svojej matke, poškodenej H. ublížením na zdraví jej druhovi, poškodenému Q. v prípade neposkytnutia mu požadovanej peňažnej hotovosti.

Zo zisteného skutkového stavu súd ustálil, že v uvedenom období bol obžalovaný zamestnaný na základe pracovnej zmluvy u poškodeného Q.Ď.. Obžalovaný sám pripustil, že už pred inkriminovanou dobou, podľa jeho doslovného vyjadrenia celý svoj doterajší život, si viackrát požičal finančné prostriedky od poškodenej H. s tým, že po vyplatení mu mzdy požičané finančné prostriedky poškodenej H. aj vrátil.

V inkriminovaný deň 27.11.2015 sa obžalovaný spolu s poškodeným Q. vracal domov po ukončení ich turnusu v meste I.. Zadávatel' zákazky však svedkovi Q. ako živnostníkovi, u ktorého bol zamestnaný aj obžalovaný, ako aj saotného obžalovanému nevyplatil dohodnuté zálohy. Poškodený Q. potvrdil, že obžalovaný od neho v uvedený deň požadoval poskytnutie finančných prostriedkov, na čo mu však oznámil, že výplata mu bude zaslaná na bankový účet, keďže však bol piatok, tak ho upozornil, že tieto peniaze budú pripísané na príslušný bankový účet až v pondelok. Obžalovaný v tejto súvislosti zdôraznil, že uvedený turnus vykonával o jeden deň dlhšie než obvykle a zároveň, že mu ani nebola vyplatená vopred dohodnutá záloha. Obžalovaný takisto poukázal na tú skutočnosť, že v predmetný deň nepožil predpísané psychiatrické lieky. Vzhľadom na všetky tieto vyššie uvedené okolnosti obžalovaný opísal svoje vtedajšie rozpoloženia tak, že bol nahnevaný a frustrovaný, keďže po ukončení pracovného turnusu chcel tráviť voľný čas so svojou priateľkou v zábavných podnikoch, na čo nevyhnutne potreboval peňažné prostriedky. Počas cesty osobným motorovým vozidlom z I. do Vranova nad Topľou spolu so svedkom Q. preto obžalovaný prostredníctvom služby I. zaslal poškodenej H. niekoľko správ, v ktorých od nej požadoval sumu 50,00 eur. Poškodená v odpovediach na tieto žiadosti obžalovaného opakovane uvádzala, že ani jej doposiaľ nebola poskytnutá výplata a teda, že musí počkať, keďže v uvedený deň bola sobota, do nasledujúceho pondelka. Obžalovaný po zistení, že poškodená H. nemá záujem vyhovieť jeho žiadosti poskytnúť mu finančné prostriedky, napísal tejto poškodenej správu, že v takom prípade svedka Q. vyhodí z balkónu. Samotný obžalovaný pritom zdôraznil, že poškodená súhlasila s jeho žiadosťou poskytnúť mu finančné prostriedky až potom, ako použil vyhrážky na adresu svedka Q.. Poškodená H. zas uviedla, že obžalovaný sa jej vyhrážal tým, že svedka Q. fyzicky napadne kopancami pred bytovým domom ako aj tým, že ho vyhodí z balkóna ich bytu a to potom, ako mu odmietla poskytnúť požadovanú finančnú hotovosť. Poškodená H. pritom z dôvodu obáv o svojho partnera, svedka Q.,

tomuto aj zaslala SMS správu v znení, aby v prípade potreby privolal hliadku PZ. Svedok Q. zas tvrdil, že počas dlhšie trvajúcej jazdy motorovým vozidlom z I. do Vranova nad Topľou nemal vedomosť o vyhrážkach obžalovaného H. na jeho adresu obsiahnutých v správach zasielaných prostredníctvom vyššie uvedenej služby poškodenej H.. Potvrdil však tvrdenie poškodenej H., že táto poškodená mu zaslala SMS správu, v ktorej ho požiadala, aby v prípade nejakého konfliktu s obžalovaným privolal hliadku PZ.

Poškodená H. ďalej zdôraznila, že v čase zasielania jej týchto správ obžalovaným H. aj pociťovala dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Obsah správ zasielaných obžalovaným poškodenej H. mal pritom súd za preukázaný, keďže tieto boli zabezpečené do vyšetrovacieho spisu. Z uvedených správ tak súd zistil, že táto vzájomná komunikácia medzi poškodenou a obžalovaným, a to predovšetkým zo strany obžalovaného, bolo veľmi vulgárna a nárečová, pričom obžalovaný sa v nich na adresu svedka Q. okrem iného vyjadril, že „mu jednu prijebem“ a tiež, že „dnes bez koruny nebudzem“. Okrem vyššie uvedených slovných vyjadrení obžalovaný v týchto správach od poškodenej H.Z. požadoval poskytnutie sumy 50,00 eur s tým, že v prípade nevyhovenia jeho požiadavke vyhodí svedka Q. z balkóna. V ďalšej správe obžalovaný opätovne zdôraznil, že potrebuje peniaze, ktoré pritom označil slangovým výrazom. Po vzájomnej výmene správ takéhoto rázu medzi poškodenou a obžalovaným, sa obžalovaný H. opätovne vyhrážal poškodenej H. tým, že svedka Q. nepustí do bytu alebo že ho vyhodí z bytu. Obžalovaný výslovne na to aj odporučil poškodenej, aby privolala príslušníkov polície, ktorí by ho zadržali. Obžalovaný sa v ďalších správach zasielaných tejto poškodenej vyhrážal takisto tým, že svedka Q. „skoje pred bytovkou“.

Po príchode ako svedka Q. tak aj obžalovaného H. do spoločnej domácnosti obývanej s poškodenou H.Č., sa v predmetnom príbytku zdržiavali aj susedia a to z dôvodu osláv narodenín poškodenej H.. Po príchode domov tak obžalovaný opätovne požadoval od poškodenej finančnú hotovosť, avšak už bez uvedenia konkrétnej jej sumy. Poškodená H. z tohto dôvodu tak obžalovanému H., bez prítomnosti svedka Q., poskytla sumu 20,00 eur. Túto domácnosť navštívila na to aj priateľka obžalovaného, ktorá sa s ním zdržiavala v jeho izbe a vzápätí na to obaja opustili toto obydlie.

Na základe takto vykonaného dokazovania tak súd dospel k záveru, že obžalovaný H. vo vzťahu k poškodenej H. použil hrozbu násilia a to v podobe fyzického napadnutia svedka Q. pred bytovým domom, resp. pred osobným motorovým vozidlom ako aj tým, že ho vyhodí z bytu obývaného týmto svedkom ako aj obžalovaným a jeho matkou, poškodenou H.. Uvedené vyhrážky pritom obžalovaný adresoval poškodenej H. prostredníctvom správ zasielaných jej službou I.. Takáto hrozba obžalovaného u poškodenej H. aj vzbudila dôvodnú obavu z jej uskutočnenia, keďže samotná poškodená sa vyjadrila, že v čase zasielania týchto správ pociťovala obavu z týchto vyhrážok obžalovaného. Zo samotného znenia týchto správ pritom vyplýva, že obžalovaný najprv od poškodenej požadoval sumu 50,00 eur, po vyjadrení sa poškodenej, že mu požadovanú finančnú hotovosť neposkytne, sa tak obžalovaný začal tejto poškodenej vyhrážať ublížením na zdraví svedkovi Q.. Práve z tohto dôvodu tak poškodená H.Á. po príchode obžalovaného do jej domácnosti, tomuto odovzdala finančnú hotovosť, ktorou v tej dobe disponovala a to vo výške 20,00 eur. Neobstojí pritom námietka obhajoby, že poškodená H. aj pred inkriminovanou udalosťou obžalovanému obvykle poskytovala peňažnú hotovosť a že niekedy obžalovaný takúto požičanú sumu ani nevrátil. V tomto prípade je rozhodujúce, že obžalovaný hrozbou ublížením na zdraví svedkovi Q., teda druhovi poškodenej, ktorého ujmu by táto poškodená nepochybne pociťovala ako ujmu vlastnú, od poškodenej požadoval poskytnutie peňažnej hotovosti. Súd mal takisto za preukázané, čo potvrdil pri svojej výpovedi aj poškodený Q., že poškodená H. odovzdala obžalovanému finančnú hotovosť v sume 20,00 eur práve z dôvodu obáv z možného uskutočnenia vyhrážok obžalovaného. Nemožno sa tiež stotožniť s obranou obžalovaného, že účelom takejto vzájomnej komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou malo byť to, aby si poškodená vybrala medzi osobou obžalovaného a svedkom Q.. Z celkového kontextu znenia týchto správ totiž vyplýva, že obžalovaný nimi sledoval zámer dosiahnuť vydanie mu finančnej hotovosti poškodenou, pričom z vykonaného dokazovania je takisto zrejmé, že obžalovaný si uvedomoval, keďže sa takto aj sám vyjadril, že poškodená prechováva k svedkovi Q. výraznú citovú náklonnosť a práve z toho dôvodu bude pociťovať obavu o jeho život a zdravie. Z výpovede svedka Q. pritom súd ďalej zistil aj tú skutočnosť, že vzájomný vzťah medzi ním a obžalovaným bol pozitívny a že voči sebe navzájom neprechovávali žiaden negatívny vzťah, čo nepriamo potvrdil aj samotný obžalovaný. Je teda zrejmé, že zámerom týchto správ zasielaných obžalovaným poškodenej bola snaha od nej získať finančnú hotovosť a nie docieľiť, aby svedok Q. opustil spoločnú domácnosť obývanú s matkou obžalovaného, teda poškodenou

H.. Z vyjadrenia samotnej poškodenej mal pritom súd ďalej za jednoznačne preukázané, že v čase zasielania týchto správ pociťovala výraznú obavu z možného uskutočnenia takejto hrozby obžalovaného a práve z tohto dôvodu aj poškodená poskytla obžalovanému peňažnú hotovosť, ktorú v uvedenom čase mala možnosť odovzdať obžalovanému. Nemožno tak súhlasiť s názorom obžalovaného, že by nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom, keďže súd mal na základe vykonaného dokazovania, opierajúc sa pritom ako o obsah zasielaných správ tak aj o vyjadrenie poškodenej či aj samotného obžalovaného za jednoznačne dokázané, že zámerom týchto hrozieb ublíženia na zdraví svedkovi Q. bola snaha obžalovaného získať finančné prostriedky od poškodenej H., pričom k týmto hrozbám obžalovaný pristúpil až po oznámení poškodenej, že mu požadovanú finančnú hotovosť neposkytne.

Ďalšia námietka obžalovaného sa týkala obsahu jeho správ, keďže potvrdil, že v týchto správach zasielaných poškodenej H. napísal, že svedka Q. vyhodí z balkóna a že ho nepustí do bytu, príp. aj že ho fyzicky napadne pred osobným motorovým vozidlom, ale zdôraznil, že takéhoto konania by sa voči svedkovi Q.Í. nedopustil. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že pre posúdenie naplnenia skutkovej podstaty trestného činu vydierania podľa § 189 Tr. zákona sa nevyžaduje dokonanie hrozby násilia, ktorého sa mal páchatel dopustiť či už priamo voči poškodenej či voči inej osobe, ako v posudzovanom prípade vyhrážania, ale rozhodujúca je tá skutočnosť, že páchatel od obete tohto trestného činu hrozbou násilia žiada, aby niečo konala, opomenula či trpela. V prerokovanej veci obžalovaný od poškodenej H. požadoval finančnú hotovosť a to pod hrozbou ublíženia na zdraví svedkovi Q., je druhovi, keďže obžalovaný konkrétne v týchto správach uviedol, že svedka Q. po ukončení cesty z I. do Vranova nad Topľou a po ich príchode do bytu vyhodí z balkóna ich obydlia alebo že mu fyzicky ublíži pred motorovým vozidlom. Z týchto hrozieb je tak zrejmé, že tieto boli adresované poškodenej H., u ktorej aj vzbudili dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Táto poškodená pritom správne poukázala na tú skutočnosť, že z týchto vyhrážok obžalovaného pociťoval strach, keďže tieto správy si prečítala prostredníctvom svojho mobilného telefónu a práve z dôvodu obáv o svojho druha, svedka Q. tomuto aj zaslala SMS správu, aby v prípade potreby zatelefonoval na tiesňovú linku polície. Je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že poškodená H. sa aj zo svojho obydlia snažila privolať hliadku polície, avšak táto jej podľa jej vyjadrenia oznámila, že bez zistenia presnej lokalizácie svedka Q. s obžalovaným H. nemôže vyslať na uvedené miesto hliadku PZ.

V tejto súvislosti je pritom potrebné takisto zdôrazniť, že trestný čin vydierania je dokonaný použitím vyhrážok za účelom dosiahnutia cieľa, teda v danom prípade vylákania peňazí. Nevyžaduje sa pritom, aby cieľ sledovaný páchatelom, teda odovzдание peňazí bol dosiahnutý. V predmetnej veci súd dospel k záveru, že obžalovaný hrozbou násilia v podobe ublíženia na zdraví svedkovi Q., teda druhovi poškodenej, prostredníctvom správ zasielaných službou I. dňa 27.11.2015 vyžadoval od poškodenej, družky tohto svedka, odovzдание sumu 50,00 eur, pričom poškodená po príchode obžalovaného do jej domácnosti z dôvodu obáv z možného uskutočnenia týchto vyhrážok skutočne odovzdala obžalovanému sumu 20,00 eur, keďže takúto sumu podľa vyjadrenia tejto poškodenej bolo v jej možnostiach obžalovanému poskytnúť.

Obžalovaný tak vyššie uvedeným konaním a to požadovaním finančnej hotovosti v sume 50,00 eur od poškodenej pod hrozbou ublíženia na zdraví svedkovi Q. v prípade skutku 1/ tohto rozsudku po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona. Keďže obžalovaný sa tohto konania dopustil voči poškodenej, svojej matke, zároveň tým naplnil aj skutkovú podstatu kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu podľa § 189 ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaného bola daná minimálne vo forme nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Tr. zákona, pretože obžalovaný vedel, že takýmto konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem na slobodnom rozhodovaní človeka a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prifažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela (§ 34 ods. 4 Tr. zákona)

Obžalovaný je z miesta trvalého bydliska hodnotený všeobecne s tým, že obžalovanému bol dňa 28.12.2015, teda v čase spáchania skutku 2/ tohto rozsudku, zrušený trvalý pobyt na adrese jeho doterajšieho bydliska ako aj bydliska poškodenej H..

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ už štyrikrát súdne trestaný. Naposledy bol obžalovaný odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a to trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 0 T 4/2014 zo dňa 03.02.2014, ktorý v uvedený deň aj nadobudol právoplatnosť a to na trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, ako aj na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu jedného roka a šiestich mesiacov. Aj z vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní mal súd za preukázané, že uvedený trest povinnej práce obžalovaný ešte celý nevykonal. Predchádzajúce odsúdenia tohto obžalovaného boli pritom za trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona či za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný sa pritom v minulosti dopustil len jedného priestupku a to dňa 13.07.2015 priestupku proti verejnému poriadku.

Na strane obžalovaného pritom súd zistil poľahčujúcu okolnosť a to v zmysle ust. § 36 písm. c) Tr. zákona. Opierajúc sa o znalecký posudok z odvetvia psychiatrie na tohto obžalovaného súd zistil, že tento trpí emočne nestabilnou poruchou osobnosti, impulzívneho typu, poruchami psychiky a správania sa zapríčinené užívaním viacerých psychotropných látok ešte bez prejavov závislosti. Obžalovaný pritom sám pri svojom výsluchu k otázke ďalšieho trvania väzby potvrdil existenciu tejto svojej osobnostnej odchýlky s tým, že sa vyjadril, že v minulosti aj užíval psychiatrické lieky, ktoré však nemal požitú v čase spáchania skutku 1/ tohto rozsudku z toho dôvodu, že práve v tom čase ich nemal k dispozícii. Obžalovaný pritom zdôraznil, že s ohľadom na skutočnosť, že v čase spáchania skutku mu nebola vyplatená záloha, na ktorú mal v tom čase nárok a že takisto nemal užitú vtedy predpísanú medikamentóznou liečbu, pociťoval hnev a frustráciu a s ohľadom na takéto vtedajšie psychické rozpoloženie sa aj dopustil posudzovaného konania. Takéto vyjadrenie obžalovaného je pritom v zhode nielen so závermi znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie na obžalovaného ale aj s vyjadrením samotnej poškodenej, ktorá pripustila, že obžalovaný sa takéhoto konania dopustil pod vplyvom tejto osobnostnej poruchy s tým, že v rámci záverečnej reči uviedla, že obžalovaný sa tohto konania dopustil v tzv. afekte. Zohľadniac tak všetky vyššie uvedené skutočnosti tak súd dospel k záveru, že obžalovaný sa posudzovaného konania dopustil v spojení s negatívnymi dôsledkami svojej choroby, aj keď v danom prípade nešlo výslovne o duševnú poruchu či duševnú chorobu, ale o poruchu osobnosti.

Zároveň ako poľahčujúcu okolnosť súd zohľadnil aj tú okolnosť, že obžalovaný dobrovoľne vydal kuchynský nôž, ktorý mal použiť v prípade spáchania skutku 2/ tohto rozsudku, že v prípade celého trestného stíhania spolupracoval a tak napomáhal k objasňovaniu trestnej činnosti ako orgánom činným v trestnom konaní, tak aj súdu na hlavnom pojednávaní. Nemožno opomenúť, že obžalovaný, aj keď neučinil výslovne vyhlásenie o vine v prípade skutku 1/ tohto rozsudku a to s ohľadom práve na právnu kvalifikáciu tohto konania, keďže si uvedomoval výmeru trestu odňatia slobody upravenú pri tomto trestnom čine v trestnom zákone, ale na druhej strane ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní veľmi podrobne opísal jednotlivé okolnosti spáchania tohto skutku a práve na základe jeho výpovede tak súd mohol aj vysloviť právny záver. Túto skutočnosť tak bolo potrebné vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. n) Tr. zákona.

Obžalovanému však priťažovalo, že v danom prípade spáchal dva trestné činy, teda sa dopustil viacerých trestných činov tak ako to predpokladá ust. § 37 písm. h) Tr. zákona. Zároveň bol obžalovaný v minulosti už opakovane súdne trestaný, pričom aj jeho posledné odsúdenie z dôvodu nevykonania trestu povinnej práce ešte nebolo zahladené. Túto okolnosť tak súd vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona.

U obžalovaného tak nastala rovnováha poľahčujúcich ako aj priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona. Keďže sa obžalovaný svojím konaním dopustil dvoch trestných činov a to dvoma skutkami, bolo mu potrebné ukladať úhrnný trest odňatia slobody v zmysle ust. § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona. Keďže najprísnejšie trestaným trestným činom v danom prípade je zločin vydierania podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona, za ktorý možno ukladať trest odňatia slobody od 4 rokov do 10 rokov, po jej úprave podľa ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona tak podľa tzv. asperačnej zásady bolo potrebné obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rozpätí od 4 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov.

Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že obžalovanému by tak bolo nevyhnutné uložiť trest odňatia slobody najmenej v trvaní 4 rokov, teda taký, ktorý by bol nepochybne spojený s obmedzením jeho osobnej slobody. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu, pokiaľ ide o skutok 1/ tohto rozsudku, súd zisťoval, či na

strane obžalovaného nie sú také výnimočné okolnosti, ktoré by umožňovali mimoriadne zníženie trestu v zmysle ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona. Takými mimoriadnymi okolnosťami sú pritom okolnosti prípadu či pomery páchatela, pre ktoré by použitie uvedenej trestnej sadzby bolo pre páchatela neprimerane prísne, pričom účel trestu by bolo možné dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Súd pritom zistil, že u obžalovaného síce neexistujú významné okolnosti prípadu, ktoré by umožňovali aplikáciu tohto ustanovenia, ale na jeho strane sú v čase súdneho konania mimoriadne pomery. Súd opierajúc sa o výpoveď samotného obžalovaného či aj oboch poškodených zistil, že obžalovaný si po prepustení z výkonu väzby našiel zamestnanie, že si prenajal aj byt a to predovšetkým z toho dôvodu, že uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 6P/190/2016-28 zo dňa 03.10.2016 bolo vydané neodkladné opatrenie, ktorým boli do osobnej starostlivosti tohto obžalovaného zverené mal. deti U. B., mal. G. B.O. a mal. Š. H.. Z vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní vyplýva, že v prípade mal. detí B. išlo o potomkov manželky jeho otca I. H., ktoré mala zo svojho predchádzajúceho vzťahu a pokiaľ ide o mal. Š. H., ide o jeho nevlastného súrodenca pochádzajúceho zo vzájomného spolužitia jeho otca I. H. s p. F. B.. Obžalovaný sa ďalej vyjadril, že vzhľadom na nadmerné požívanie alkoholických nápojov ako jeho otcom, tak aj jeho už manželkou, boli uvedené mal. deti v minulosti umiestnené do krízového centra. Obžalovaný pritom prejavil záujem starať sa o všetky tieto mal. deti, pričom jeho návrhu na vydanie neodkladného opatrenia bolo aj vyhovené s tým, že obžalovaný bol zaviazaný povinnosťou v určenej lehote podať návrh na zverenie týchto mal. detí do náhradnej osobnej starostlivosti. Z uvedeného tak vyplýva, že v čase rozhodovania súdu mal obžalovaný, napriek svojmu mladému veku ako aj napriek tomu, že nešlo podľa vyjadrenia tohto obžalovaného, o jediného príbuzného, ktorému mohli byť tieto mal. deti zverené do starostlivosti, zverené do opateru týchto mal. detí. Vzhľadom aj na vek všetkých týchto mal. detí, o ktoré sa obžalovaný takto stará a zároveň s prihliadnutím aj na vyjadrenie poškodenej H. či svedka Q.Í., že obžalovaný sa po prepustení z výkonu väzby zmenil, že sa stará o mal. deti a zároveň v prípade poškodenej H. aj dodržiava uložený zákaz priblíženia sa k nej. Z vyššie uvedených dôvodov tak súd dospel k záveru, že použitie ustanovenej trestnej sadzby pri tomto trestnom čine vydierania podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne.

Súd tak u obžalovaného zistil existenciu takých osobných pomerov, ktoré odôvodňujú aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona. Rešpektujúc zároveň ust. § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zákona tak súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného ako z hľadiska individuálnej tak aj generálnej prevencie je postačujúci trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov. V prípade takto určenej výmery trestu odňatia slobody v zmysle ust. § 51 ods. 1 Tr. zákona je možný jeho podmienený odklad s probačným dohľadom a z tohto dôvodu súd takto uložený trest odňatia slobody aj podmiennečne odložil. S prihliadnutím na tú skutočnosť, že súd v prípade tohto obžalovaného použil ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, dospel aj k záveru, že je potrebné tomuto obžalovanému ustanoviť skúšobnú dobu v jeho hornej polovici a tak súd obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov. Súd pritom pri stanovení tejto skúšobnej doby musel prihliadať aj na tú skutočnosť, že obžalovaný v minulosti vykonal aj nepodmienečný trest odňatia slobody za násilnú trestnú činnosť a to v podobe trestného činu lúpeže podľa § 188 Tr. zákona, že bol v minulosti už štyrikrát súdne trestaný a to za rôznorodú trestnú činnosť, t.j. že napriek tomu, že v minulosti na neho bolo už pôsobené nepodmienečným trestom odňatia slobody, opakovane sa dopustil obdobnej trestnej činnosti. Súd však na druhej strane poukazuje aj na tú skutočnosť, že obžalovaný v predmetnej trestnej veci bol vo výkone väzby od 28.12.2015 do 08.06.2016, teda v trvaní viac ako 5 mesiacov a že aj takáto väzba, výkon ktorej je nepochybne prísnejší aj ako samotný trest odňatia slobody, mala na obžalovaného dostatočne prevýchovný vplyv. Zohľadniac tak všetky vyššie uvedené skutočnosti tak súd dospel k záveru, že primeranou a adekvátnou skúšobnou dobou u obžalovaného bude skúšobná doba v trvaní 4 rokov, počas plynutia ktorej je obžalovaný spôsobom svojho života povinný preukázať, že sa napravil. Na posilnenie výchovného účelu tohto podmieneného odkladu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom súd tomuto obžalovanému uložil aj primerané povinnosti a to s ohľadom na výsledok znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie, podľa ktorého obžalovaný nadmerne požíva alkoholické nápoje a ďalej zákaz stykať sa s poškodenou H. a to aj prostredníctvom elektronickej služby, aj keď v prípade tohto obžalovaného ide o jeho matku, na druhej strane sa tohto protiprávneho konania mal dopustiť práve voči nej. Vzhľadom na zistenú povahovú odchýlku obžalovaného súd obžalovanému takisto uložil povinnosť podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Vzhľadom na závery znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie, súd obžalovanému neuložil žiadne ochranné liečenie.

Poškodená H. ako aj poškodený Q. si nárok na náhradu škody neuplatnili a preto z týchto dôvodov súd o nárokoch týchto poškodených nerozhodoval.

Keďže vykonaním dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo zistené, že kuchynský nôž zn. Q. patril poškodenej H., resp. jej druhovi, poškodenému Q., ktorí zhodne aj požadovali vrátenie tohto kuchynského noža, pričom na rozhodovanie o tejto veci by súd potreboval vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré nemohlo byť vykonané priamo na hlavnom pojednávaní, rozhodnutie o tejto doličnej veci v zmysle návrhu prokurátora v podanej obžalobe súd vyhradil na verejné zasadnutie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.